

Matouš 2,1-12: Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Když to uslyšel Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; svolal proto všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Oni mu odpověděli: „V judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka: ‚A ty, Betléme, v zemi judské, zdaleka nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.‘“ Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: „Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych se mu i já šel poklonit.“ Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad

místem, kde bylo to dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své země.

Na první pohled se jen narodilo dítě. V malé judské obci se narodilo miminko. Na druhý pohled vidíme obří soukolí, které se touto událostí rozpohybovalo. Lidé přicházeli z obrovské dálky, spoustě lidem tento okamžik změnil život. I když se to zdá jako drobnost, je to událost tak velká, že se od ní jednou bude počítat náš letopočet.

Takovéto věci se neutají. Světlo se šíří. Lampa nezůstává pod poklopem. Boží zpráva nalézá své adresáty. Mudrci od východu se vydali na cestu. V bibli se o nich píše, že to byli „magoi“ tedy mágové. To že nebyli králové a možná ani nebyli tři, jsem tu říkala už několikrát. V této chvíli jsou

ale důležitější než lecjaký král. Jsou to příslušníci exotických národů. A přece vstupují do příběhu o narození židovského krále. Jsou naplněním Izajášova proroctví, ale kdo by dnes věřil na proroctví.

Vyšla hvězda znamenající nesmírný příslib. Hvězda, která je vidět i na druhém konci světa. Mudrci z východu vykročili. Rozpoznali svou chvíli. Pomohli každému, kdo uvěří. Každému pohanovi, který ve svých temnotách spatří hvězdu, naději. Jako je praotec Abrahám vzorem víry pro žida. Můžou být mudrci z východu vzorem víry pro nás křesťany. Vzorem víry, která se neptá na jazyk, na národnost nebo na barvu kůže, ale na naději. Za čím jdeš? Co je tvou hvězdou, tvou nadějí?

Hvězda není vždy přesným ukazatelem, nevede nás přímo. Dává tušit směr. Ani mudrci nešli přímo. Přišli do Jeruzaléma, do hlavního města říše. Asi jim to přišlo logické. Kde jinde čekat velké věci, než ve velkém městě. Kde jinde

hledat nově narozeného krále, než v královském paláci.

Ale kdo hledá, najde, kdo tluče, tomu bude otevřeno. Kde nestačí světlo hvězdy a lidská moudrost, tam si Bůh najde jiné způsoby.

Naštěstí dovedla hvězda mudrce alespoň do Jeruzaléma. Zde však zůstali zmateni. Potřebují přesnější Boží oslovení, nějakou náповědu. Té se jim překvapivě dostává od Heroda. Je to vlastně takový Boží vtíp, že Herodes, Ježíšův první nepřítel na život a na smrt, zprostředkuje jeho setkání s pohanskými mudrci.

I Herodes ovšem něco hledá a vodítek už má dost. Nehledá Ježíše Mesiáše. Nehledá nového židovského krále. Hledá způsob, jak dítě zahubit. Zná proroctví, zná čas kdy se hvězda ukázala. Dozví se první poslední, ale nestačí to. Ježíš mu proklouzne.

Mudrci se vydávají dál. Z hlavního města, z oficiálního centra slávy, moci a náboženských

tradic. Do nejistoty, do neznáma, dál úzkou cestou. Do malé, skryté, nenápadné obce.

Hvězda, která předtím ukazovala cestu jen přibližně, je nyní vede přímo k místu, kde se narodilo dítě. Působí to až pohádkově.

Ale nezažíváme to i my v našich životech. Často si člověk není jistý Božím vedením, tápe, zná směř, ale nezná přesný cíl. A pak přijde chvíle, kdy přesně víme, co máme dělat. Je nám najednou vše jasné. Nebe se setkává se zemí. To celé provází veliká radost a vděk za Boží blízkost.

Mudrci vcházejí do domu. Uvidí dítě s Marií. Padají na zem. Obětují mu přinesené dary.

Na východ se nevrátí přes Jeruzalém. Změnili se. Navštívil je anděl. Jejich cesta se změnila.

I naše cesty se mění. I nám se může stát, že se odsud vrátíme domů jinudy, než kudy jsme přišli. Přistoupíme k okolnímu světu jinak. Cesta

nás promění. Naše cesty se promění. Nebudeme
už stejní.

Amen